

CSABAI

ERŐS VÁR

A BÉKÉSCSABAI EVANGÉLIKUSOK LAPJA • MEGJELENIK ÉVENTE KÉTSZER

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az Ő dicsőségét.”

Ismét eltelt egy év és itt a karácsony. Gyermekként alig tudtam kivárni, úgy éreztem nem telnek elég gyorsan a napok, most pedig szinte száguld az idő. Az újév küszöbén állva nem is tudom röviden összefoglalni mennyi mindent hozott az elmúlt esztendő. Tovább lapozva ezt a gyülekezeti újságot sok színes eseményről lesz hosszabb-rövidebb beszámoló. Én a legmeghatározóbbnak a lelkési stafétaváltást érzem. Egyházközségünk életének két meghatározó alakja,

lelkipásztora, Aradi András Péter és Kutyej Pál Albert vonult nyugdíjba. Több évtizedes szolgálatukkal történelmet írtak, nemcsak az Evangélikus Egyház és Békéscsaba város életében, de megannyi emberi szívben és lélekben. Ezért szólalt meg a gyülekezet hálaadó szava, amikor nem elköszöntünk, de megköszöntük nekik egy élet szolgálatát, a mögöttük álló küzdelmes években való helytállást. Nem elköszöntünk, mert Ők mindketten „csabaiak” és továbbra is közöttünk vannak, szolgálnak.

Együtt örülhettünk a gyülekezetünkben szolgálatba álló lelkész házaspárnak, Nagy Zoltánnak, kinek sorait e lapban olvashatják, és feleségének, Dorn Réka lelkészneőnek, akik három kisgyermekükkel érkeztek Békéscsabára.

A szolgálattevők jönnek, s mennek, de az elhívó és szolgálatba állító Úr ugyanaz. Nem marad el az Ő munkája. Ma is hívogatja, gyűjtögeti az Övéit, és emberi szívekben, életekben valósítja meg az Isten országát. Felnőtt, keresztény emberként ma már tudom, hogy Isten a karácsonyt a tetetöltésért adta, azért, hogy az Ige a cselekedeteinkben megjelenhessen. Hogy az Ige erő, áldás, fény legyen a magunk és mások életében.

Gyülekezetünk vezetősége nevében is áldott ünnepet kívánok!
Kondor Péter esperes, igazgató lelkész

„Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete”

Márk evangéliumának az első néhány mondata jó kezdés az új egyházi esztendőben. Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete. Egy mű első mondata ez. Nem címzés és nem feladó megnevezése. Nem szerzői bemutatkozás. Nem fontos a szerző. Mert sokan voltak tanúi annak, hogy Isten cselekszik. Csak egy a lényeges. Isten az, aki cselekszik. Karácsonyváro időnkben, egyházi évünk kezdetén is ezt az isteni cselekedetet csodáljuk.

Isten cselekedete az ember számára nem mindig érthető. Így Krisztus eljövetele sem volt az. Az akkoriak szerint hirtelen, nem várt módon történt. Jézus így törte át az ég zárt ajtaját és érkezik meg ebbe a világba az első karácsonykor. Az ember számára hirtelen módon, ám Isten emberi határait tértnek és időnek nem ismerve cselekedett és készítette elő Krisztus eljövételét.

Mert Jézus Krisztus mégsem meglepetésként tör át világunkba, hanem előkészített úton. *Folytatás a 3. oldalon*

Juhász Gyula

Karácsonyi ének

Szelíd, szép betlehemi gyermek:
Az angyalok nem énekelnek,
S üvöltének vad emberek.
Boldog, víg betlehemi jászol:
Sok börtön és kórház világol,
És annyi viskó bús, sötét.

Jó pásztorok és bölcs királyok:
sok farkas és holló kóvályog,
S nem látjuk azt a csillagot!
Békés, derűs karácsony éjjel:
A nagy sötét mikor száll széjjel,
S mikor lesz béke és derű?

Bemutatkozik az új jaminai lelkész

„IGAZI KIHÍVÁS AZ EVANGÉLIUMOT KÖZEL HOZNI AZOKHOZ,
AKIK A GYÜLEKEZETTŐL TÁVOL VANNAK”

A több évtizedes szolgálat után nyugalomba vonuló Kutyej Pál Albert helyére új lelkészt választott Jaminába egyházközségünk közgyűlése. Ismerjék meg kissé közelebbről a szlovákiai Rimaszombatban született Nagy Zoltán lelkészt.

– *Van-e a családjában előzménye a lelkési hivatásnak?*

– Nincsen. Jómagam a sajjógömöri templomban kezdtem gyerekként ismerkedni a kereszténységgel. Ott konfirmáltam, majd a lelkész javaslatára kerültem el a Fóti Kántorképzőbe. Gyerekként hosszú évekig hegedültem. Fóton, ahol a kántori szolgálatra készítik fel a jelentkezőket, orgonálni tanultam. Gimnazistaként ezek a nyári tanfolyamok meghatározónak bizonyultak egész további életemre nézve. A hely szelleme, amit korábban sehol sem tapasztaltam, a közösség, a jó lelkési példák hatására a budapesti teológián kezdtem meg felsőfokú tanulmányaimat. Hiszem, hogy a Szentlélek hívott el a szolgálatra, és Ő is tart meg ebben. Ezt naponta tapasztalom.

– *Van-e valamilyen speciális érdeklődési köre a teológián belül?*

– Az Evangélikus Hittudományi Egyetemen 2000-ben végeztem, közben egy tanévet Chicagóban ösztöndíjként tanultam. Nagyon izgat a keresztény etika kérdése. A jézusi alapon álló erkölcsstan mai korra vonatkoztatása.

– *Hol szolgált eddig?*

– 2000-2002 között Somorján szolgáltam segédlelkészként Bándy György professzor mellett. Ez a kis város Pozsony és Dunaszerdahely között található. Két nyelvű gyülekezet volt. 2002-ben Magyarországra kerültem, hiszen a feleségem, Dorn Réka, aki szintén lelkész, nem tud szlovákul, lévén veszprémi. Közös szolgálatunk ezért csak Magyarországon elképzelhető. Bakonytamásiba kerülünk, majd egy évvel később nagyalásónyi központtal (Pápa közelében) nyolc falu pasztorálását kezdtük meg. Közben

három gyermekünk született, a legkisebb most egyéves, a legnagyobb öt.

– *Hogyan kerültek Békéscsabára?*

– Meghívásra érkezünk ide. A szlovák nyelvismeret eléggé behatárolta a meghívható lelkészek körét.

– *Valóban annyira fontos ez?*

– Én magyar ember vagyok, az egész családom magyar. Szlovákiában születtem, magyar nyelvű általános- és középiskolába jártam, de megtanultam az ország nyelvét. A szlovák nyelvű megszólalás nem esik nehezemre, a szószékről sem, ha a hallgatóság azt érti meg. Békéscsabán, amíg arra igény van, nem szabad megtagadni az embe-
rektől a szlovák nyelvű istentiszteletet.

érezem, hogy Békéscsabán sokkal jobban lehet örülni az „egy megtaláltnak”, mint a dunántúli falvakban. Az igazi kihívás az evangéliumot közel hozni azokhoz, akik a gyülekezettől távol vannak, vagy érintőleges a kapcsolatuk. Örülnék neki, ha Jaminában sikerülne olyan gyermek- és ifjúsági munkát végezni, mint Nagyalásónban, ahol például országos hittanversenyen második helyezést értünk el. A gyerek bibliakör, hittantáborozás lehetősége adott, ezeket már nem kell megteremteni, jó az elődöm és kollégáim által kialakított alap. Kulcskérdés lehet újabb gyerekek és fiatalok megkeresése, megtalálása és megnyerése. Idővel fiatal felnőttek bibliakö-

Nagy Zoltán hivatalba való beiktatása november 15-én

Ennek politikai üzenete is lehet. Hiszen a határon túli magyarok, mint amilyen én is vagyok, joggal követelik az anyanyelv használatának biztosítását, ezért ugyanezt az anyaországban élő kisebbségeknek is biztosítani kell.

– *Milyen körülmények közé kerül családjaival Jaminában?*

– Nagyon jó körülmények fogadtak. Az előző szolgálati helyeken az infrastruktúra kiépítésén magunk dolgoztunk, sok erőt fejtettünk ki ezért. Itt ez adott, és az erőket a gyülekezeti munkára fordíthatjuk.

– *Milyen terveik vannak?*

– Egy ekkora településen való szolgálatnak új kihívásai vannak. Elérni azokat az evangélikusokat, akiknek nincs kötődésük a gyülekezethez. Máris

re is beindulhat. Végülis mindegyik terem ugyanazt célozza: elérni azokat, akik a gyülekezet peremén vannak.

– *Beiktatásáról milyen emlékeket őriz?*

– Második beiktatásomon a legfeljebb az a pillanat volt, amikor 30 lelkész együtt énekelt a Confirmát: „Erősítsd meg Istenünk, amit cselekedtél értünk, és ne hagyd el népedet, kezeid alkotását!” Az ígéhirdetésem alapja a Római levél első fejezetében olvasható szakasz volt: „Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, minden hívőnek üdvösségére.” Azt emeltem ki legfontosabb gondolatként, hogy Isten nem személyválogató és az üdvösség lehetősége mindenkinek adott.

Szefű Katalin

Arcok a múltból

Egy ilyen nagy múltú gyülekezetnek, mint a mienk, története során sok neves és kevésbé ismert alakja volt. Közülük kiemelkednek a gyülekezet teljes jogú, parókus lelkészei. Az egyházközség krónikája, a kezdetektől-napjainkig 39 lelkész nevét örökíti meg. Egyháztörténeti arcképcsarnokunk következő részében arról a lelkészeiről emlékezünk meg, akinek négy éves szolgálata nem a csabai evangélikusság megerősödését, hanem az ország második legnagyobb gyülekezetének a létrejöttét szolgálta. Ez a gyülekezet: Nyíregyháza, a lelkész pedig:

VANDLIK MÁRTON (1749-1753)

Valószínű, hogy a Nógrád megyei Tamásiból érkezett Csabára, ahol valamivel több mint 4 évig, 1749. májusától 1753. július közepéig szolgált. Hogy történt-e valamilyen nevezetesebb esemény a gyülekezetben az ő lelkészsége alatt, arról egy árva betűt sem jegyzett fel. Tudjuk, hogy sokszor volt távol Békéscsabától, amit az anyakönyvekben lévő idegen kezű bejegyzések bizonyítanak. A róla fennmaradt szájhagyomány szerint a bírakkal, különösen pedig a tanítókkal békétlenségben élt. Ezt az állítást egyoldalúnak, és ezért bizonyos mértékig tévesnek kell mondanunk. Az igaz, hogy Vandlik Márton és a község elöljárói, meg a tanítók között rossz volt a viszony. Ennek azonban nem a lelkész összeférhetlensége volt az oka. Ellenkezőleg! Az egyházközség egyik tanítója, bizonyos Medveczky Tóbiás volt nehéz természetű ember, aki minden módon papja ellen támadt. Ellene fordította a községi elöljáróságot, sőt az egyháztagok egy részét is. Annnyira, hogy Vandlik Márton elkeseredésében mondott le lelkészi állásáról. Ez a viszály is oka

lehetett annak, hogy 1753-ban csatlakozott azokhoz a szarvasi, mezőberényi és békéscsabai evangélikusokhoz, akik Szabolcs megyében Nyíregyházát megalapították. Így Vandlik Márton lett a nyíregyháziak első papja.

Vandlik az utolsó csabai prédikációját ezen felkiáltással kezdte: „Wypál Bože tau dedinu, Nech vyhorí z domu do domu!” („Gyújtsd fel Isten ezt a falut, hogy leégjen minden háza!”) Utána elmondott egy iszonyú ítéletes prédikációt, melyben a csabaiakat, különösen pedig legnagyobb ellenségét, Hanko Jánost úgy lehordta, hogy annak még ott a templomban az egyik szeme kiugrott. Különös, hogy Vandlik átka hamar beteljesedett, ugyanis 1753. április 25-én Hanko János házában tűz ütött ki, minek következtében az egész Alsóvég hamuvá lett. Ez volt a legnagyobb tűzvész Csabán.

Említésre méltó Vandlik Márton szép írása, amelyet azonban, mivel sárgás tintával van írva, most már alig lehet olvasni. Az ő lelkészsége alatt kezdtek a Körösön innen (valószínűleg a mai Teleki utca) temetkezni.

„Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete”

Folytatás a címdalról

Amely utat Urunk évszázadokon keresztül készített elő. „Íme, elküldöm előtted követemet, aki elkészíti utadat. Kiáltó hangja szól a pusztában: Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit.” Így érkezik meg hozzánk is. Akik tudjuk, hogy a mi várakozásunk olyan, amely egészen biztos lehet a beteljesedésben. Mert tudjuk, hogy eljön Krisztusunk! Olyan sodrással, olyan áttörő erővel érkezik, mint az ártavaszi hóolvadás után. De nem pusztítva, hanem lelkét kiöntve ránk! Mindent elsodró erővel, minden gátat átszakító hatalommal.

Ez az evangélium, ez a karácsony, ez az üdvösség kezdete! Így kezdődik el minden! Azzal, hogy Krisztus jön. Kiáltó szóként szólal meg az ige: Jézus érkezik! Ő, az egyetlen, a páratlan, az egyedüli, az üdvözítő!

„Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit.” A mindenektől függetlenül Krisztust közénk küldő Isten mégis mindenkinek az útkészítését elvárja! Nem a mi útkészítésünktől függ Krisztus eljövetele, de mégis készülünk, hogy mi magunk is észreveggyük, hogy elérkezett Megváltónk. Készítsük az Úr útját! Tegyük egyenessé ösvényeit! A göröngyöket is simítsuk el! Azt, ami hiányosság bennünk, próbáljuk meg pótolni! Amit nem tettünk meg, de meg kellett volna, azt tegyük meg! Igyekezzünk arra, hogy minden olyat, amit rosszul cselekedtünk, azt ne tegyük többé. Azokat a dombokat, amelyeket fölösleges, vagy rossz cselekedeteinkkel emeltünk, ne féljünk lerombolni. Készítsük így az Úr útját hozzánk! Biztos, hogy a mi útkészítésünk nélkül is el tud jönni. De bizonyos, hogy akkor fogjuk igazán

érezni és értékelni eljövételét, ha tettünk is valamit.

Krisztus földi történetének nemcsak a kezdetén tör át gátakat, hanem a végén is. Amikor tanítványai már azt gondolták, hogy mindennek vége, akkor törte át Krisztus a sír zárt ajtaját és nyitotta meg az örök életet nekünk is. Akkor rombolta le végleg a gátakat és tette Ő egyenessé az utat ahhoz az Úrhoz, aki őt elküldte!

Most ennek a Krisztusnak az érkezését várjuk és ünnepeljük, akinek már nagyon jól kitaposott útja van az emberhez. Az emberi magasságokba, és az emberi mélységekbe is. Ennek a Krisztusnak az érkezését várjuk és ünnepeljük, aki a mi emberi próbálkozásaink mellett az útegyengetésben megmutatta azt is, milyen az, amikor ő cselekszik. Ő egyszer s mindenkorra egyenessé és simává tette az utat Urunkhoz! **Nagy Zoltán**

Gyülekezeti tagok mondták

2008 – A BIBLIA ÉVE

LÍKER KRISZTIÁN, egyetemista
– A Biblia Éve rendezvény nekem eszembe juttatta, hogy milyen nagyszerű, hogy anyanyelvemen olvashatom a Szentírást. Ez ugye a reformáció vívmánya. De azt is tudnunk kell, hogy még mindig vannak nyelvek, melyeken nem elérhető a teljes Írás. A Biblia Évével nem magát a Szentírást kellett népszerűsíteni, hiszen az örök érték, megkérdőjelezhetetlen, hanem a bibliaolvasás fontosságát hangsúlyozni.

SALÁT GYÖRGYNÉ RÓZSIKA,
gyógyszertári asszisztens
– Több szeretet, együttérzés, jó akarat lenne a társadalomban, ha egyre többen, egyre többet olvasnák a Bibliát. Úgy vélem, hogy a kereszténység felé a mi korunkban is sokan fordulnak, a kilátástalanság, a szegénység miatt, mert ilyenkor az egyetlen kapaszkodót a hit adja. Magam is a nehéz élethelyzetekben gyakrabban olvasom a Szentírást. A nehézségekben érezzük, hogy milyen nagy szükségünk van Isten gondoskodására.

BELANKA MIHÁLY, presbiter
– A Biblia a két nagy részével, az Ó- és az Újszövetséggel a keresztény alaptanok gyűjteménye, Isten szava. Az idei Biblia Éve akció azért is a szívemhez szólt, mert hatására közeledtek a történelmi egyházak egymáshoz, a céljuk végre ugyanaz volt: ismertebbé tenni a Szentírást. Sikerült is sok fiatal szívét megnyitni a kereszténység, a gyülekezeti élet, a hit iránt, akik már ennek szellemében fogják nevelni gyermekeiket.

Örüljétek az Úrban mindenkor!

Pál apostolnak az efézusiakhoz írott leveléből származó közismert, szállóigévé vált részlete volt a vezérgondolata Németh Mihály lelkész igehirdetésének, melynek rendhagyó apropója volt. Ritkán fordul elő egy gyülekezet életében, hogy hatvanadik házasságkötési évfordulóért adhatnak hálát. Bánszky Mihály és Andó Magdolna 1948. júliusában kötött házasságot a békéscsabai Kistemplomban, ott, ahol jelentős számú ünneplő: a család, barátok, tisztelők, gyüle-

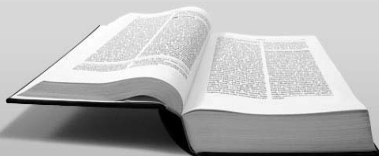
Bánszky Mihály és felesége családjuk körében. Jobbról az igehirdető Németh Mihály lelkész úr

kezeti tagok jelenlétében az esketési hálaünnepre is sor került. A házaspárra négy gyermek felnevelését bízta Isten egy olyan nehéz korban, amikor nagy volt a szegénység, a lelki sötétség, és sokan nem jártak Krisztussal. Ők mégis Tőle kaptak erőt a munkához, a kenyér előteremtéséhez, és a gyülekezeti szolgálathoz. Hat évtizede békességben, szeretetben, türelemmel egymás terhét hordozzák. Az igehirdető arról is szólt, hogy a vezérigében megfogalmazott öröm a szeretet folytatása. „Legyetek tékozlók az emberek iránti, egymás iránti, Isten iránti szeretettel. Örömtök ebből fakad, és hogy nevetek fel van írva a Mennyekben” – hangzott el.

Miska bácsit és Magdi nénit népes családján kívül (4 gyermek, 14 unoka, 5 dédunoka) a KIE is köszöntötte dicsőítő énekével, mely szervezetben évtizedeken keresztül maguk is aktívan tevékenykedtek.

Bánszky Miska bácsi szerint a hosszú, boldog házasságnak három titka van: türelemmel elviselni egymást, megbocsátás, és Isten kezébe tenni le a dolgokat. **Szefű Katalin**

**BOLDOG, AKI OLVASSA
BIBLIA ÉVE – 2008**

A BIBLIA ÉVE
2008

Erre hívnak a katolikusok, a reformátusok és az evangélikusok

Tisztelt olvasóink!

Ezen kiadványunk, a Csabai Erős Vár című gyülekezeti lap legközelebb 2009 húsvétjára jelenik meg.

Örömmel vesszük témaötleteiket, felvetéseiket az újsággal kapcsolatban a csabaerosvar@gmail.com vilámposta címen vagy Németh Mihály lelkész úrnál.

A Reformáció áldásai Magyarországon

Mit nyert a magyarság a Reformációval?

Ez a kérdés és vele egy ének sorai s dallama járt fejemben napok óta. „Mindenem vagy Jézusom, élet égi fejedelme, Te vezérelsz jó úton, földi porból föl a mennybe...” Kerestem az összefüggést. A következőben leltem meg. 1517-ben a Reformációt, ma is a Reformáció ünnepét háttérbe szorítja Mindenszentek ünnepe és Halottak napja – pedig a Reformáció legnagyobb áldása a világban és Magyarországon az a felismerés, hogy nem búcsúcédulákban, nem Szűz Mária és a „mindenszentek” segítségével, nem a holtakkal való foglalkozásban, hanem egyedül Jézus Krisztusban találjuk meg az üdvösséget. Így a Reformáció legnagyobb áldása, az evangélium újra felfedezése. A protestáns ember mindene Jézus Krisztus.

Mit nyert a magyarság a Reformációval?

Művelődést. Magyar reformátorokat: Dévai Bíró Mátyást, Szkhárosi Horvát Andrást, Bornemissza Pétert, Szegedi Kis Istvánt, Méliusz Juhász Pétert, Szenci Molnár Albertet, Dávid Ferencet, Heltai Gáspárt. Magyar irodalmi nyelvet. Sylvester János 1541-es Újszövetség fordítása megmutatta, nyelvünk alkalmas, nemcsak a hangsúlyos, de az időmértékes verselésre is: „Próféták által szólt rígen, néked az Isten, azkit ígirt, íme, vígre megadta Fiát” – Károlyi Gáspár 1590-es Vizsolyi Bibliája, nyelvünk alapjává lett. Iskoláinkat: Debrecenben, Nagyenyeden, Sáropatakon, Pápán, Kolozsvárott, Eperjesen, Pozsonyban, Sopronban. Legnagyobb költőink, íróink: Balassi Bálint, Berzsenyi Dániel, Tompa Mihály, Kazinczy Ferenc, Csokonai Vitéz Mihály, Petőfi Sándor, Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Szabó Dezső, Ady Endre, Németh László, Reményik Sándor, Áprily Lajos, Nemes Nagy Ágnes, Jékely Zoltán, Weöres Sándor és hosszan folytathatnám a sort – mind-mind protestánsok.

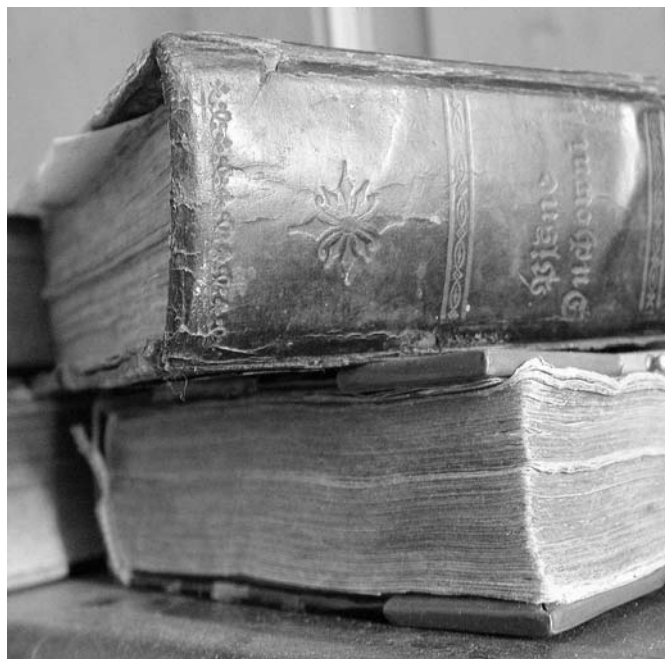
Protestantizmusuk, evangéliumi hitük áthatotta munkásságukat. Ennek illusztrálásaként, a legnagyobb szókincsű költőnknek tartott, református Arany János sorait hadd idézzem a krisztusi kegyelemről, melyet a „Szondi két apródja” című balladájában így ad főhőse, Szondi György szájába: „Mond meg neki, Márton, ím azt üzenem, / Kegyelmet uradtól nem vár soha Szondi. / Jézusa kezében kész a kegyelem, / Egyenest oda fog folyamodni.”

Mit nyert Magyarország a Reformációval? Legkiválóbb államférfiait. a református Bocskay, Bethlen, a Rákóczyak, az evangélikus Thököly, Kossuth (csak hogy tényleg a legnagyobbakat említsem) Istennel a hazáért és a szabadságért szálltak síkra.

Mit nyert Magyarország a Reformációval?

Beszélnem lehetne protestáns tudósokról, a protestantizmus és a gazdasági fejlődés összefüggéseiről – a puritán takarékoság jegyében, és ki tudja még, mi mindenről szólhatnánk?!

De utolsóként, hadd emeljek ki még egy áldást: a felekezeti sokszínűséget. Az egymás mellett élés és az egymással élés keserű kényszerét, ezzel együtt pedig a türelmesség gondolatát. Az igaz keresztyénség és az evangéliumi protes-

tantizmus lényege szerint toleráns. Ha pár ezer km-rel Nyugatabbra élnénk, ma Európa, mit Európa – világszerte tanítanak az 1568-as Tordai Országgyűlés határozatát, mely a világon először hirdetett törvényt a hitbeli szabadságról. A 4 bevett erdélyi eklézsia, a katolikus, az evangélikus, a református és az unitárius békességéről. Ma, nyomorúságos magyar közállapotunkban talán az lenne a legnagyobb áldás, ha megszívlelnénk Tolnai Mihály kolozsvári prédikátor 1676-ból való üzenetét: „Magyar, ne veszed a magyart! Vigyázz jövendőbeni megmaradásod! Hitesd el magaddal, hogy kevesen vannak (az) emberek közt jóakaróid. Akár lutherista, akár pápista, akár kálvinista légy, csak hogy magyar vagy, ezért egyenlő sorsod... Legyen tudva néked és emlékezzél erre.” Ma az lenne a legfontosabb, ha reformátusok, evangélikusok, unitáriusok, baptisták, egyszóval mi protestánsok és minden magyarországi keresztyén összefogna, hogy így legyen áldássá és megújulássá a Reformáció, a keresztyénség hazánk javára.

(Németh Mihály előadása elhangzott a békéscsabai református templomban 2008. október 31-én)

Tudja-e, hogy...

...Csabai Erős Várnak nevezzük az Evangélikus Énekeskönyv „Isten nékem erőm, bizodalمام” kezdetű, 338-as számú énekét. A hagyomány szerint a Felvidékről, 1718-ban Békéscsabára érkezett evangélikus, szlovák telepesek énekelték ezt a dallamot, Transcius énekeskönyvükből, az Isten szabad ege alatt megtartott első istentiszteletükön. Azóta ez az ének minden jelentősebb csabai vonatkozású egyházi ünnepünkön felcsendül.

Nyugalomba vonult Aradi András Péter

Negyvennégy éves lelkészi szolgálat után búcsúzott az általa 22 éve pasztorált békéscsabai gyülekezettől Aradi András Péter. Az augusztus 31-én a Nagytemplomban megtartott istentiszteleten Gáncs Péter püspök elmondta: itt most nem embert dicsérünk, hanem Istent azért, amit véghezvitt közöttünk Aradi András Péter által.

A nyugalomba vonuló lelkész Máté evangéliuma (6,24-34, a gazdag ifjú példázata) alapján hirdetett ígét. „Hűség és bizalom – ez keresztény életünk két kulcsszava. Isten az, Aki egy életen át hű hozzánk, Ő a bizalom forrása. Naponta erre tanít, és az első bűneset óta az embernek ez a tartozása Isten felé. Sajnos az emberiség története a hűtlenség és a bizalomvesztés története” – hangzott el. Későbbiekben szökött arról, hogy a keresztény élet választás elé állít mindenkit: Isten vagy mammon. Nem lehet két úrnak szolgálni, Ő nem osztozik senkivel. Isten élő Úr, a pénz halott tárgy. Mégis akik csak a mammont imádják, tisztességesebbek, mint a kétfelé sántikálók, akik istentelen bálványimádó paráznák. Dönteni kell – még ma!

Gáncs Péter püspök (balra) ajándékot ad át a nyugalmazott lelkésznek

– Hitünk romjain virágzik a bizalmatlanság, aggodás. Ez pogányság, akkor is, ha meg vagy keresztelve, egyháztag vagy, netán tisztviselő a gyülekezetben. Nem aggodalmaskodhat az Isten gyermeke.

Megszökölt a vigasztalás ígéje is, hiszen ez az isteni mérce a magunk erejéből elérhetetlen. „Én nyomorult ember, ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? Jézus Krisztus. Jöjj Uram Jézus! Adj igaz megtérést, hogy egyedül téged kövessünk!”

Az igehirdetést követően Gáncs Péter püspök kért szöket elmondva, hogy három dolgot kell megköszönni Aradi

András Péter kapcsán: a hangját, mely betöltött bármely templomi teret, a személyiségen átszökött humort, és családját. Három fiából kettő lelkész lett, a harmadik a mentőszolgálatnál dolgozik.

Az egyházkerület ajándékként egyedi tervezésű órárt kapott ajándékba a nyugalomba vonuló lelkész, amelyen ez az íge olvasható: „Életem ideje a te kezében van, Uram”.

Aradi András Péter köszökött Radosné Lengyel Anna egyházkerületi felügyelő, míg dr. Szeberényi Andor a gyülekezet nevében mondott köszökötet az elmúlt 22 év békéscsabai szolgálatáért. **Szegfű Katalin**

Emlékmű Trianon emlékére

Az Atya és a Fiú és a Szentlélek, Szentháromság egy igaz Isten, a történelem Ura áldja meg ezt az emlékművet. Ez emlékeztesse Békéscsaba népét, s mindazokat, akik megállnak előtte, a 88 évvel ezelötti békediktátumra, mely megcsönkítötte és megnyomorította nemzetünket.

Isten áldja meg azokat a honfitársainkat, akik Trianon után immár idegen országban és mégis ősi szülőföldjükön megőrizték magyarságukat, megaláztatást, üldöztetést is vállalva, eltűrve.

A történelem Ura ébressze fel azokat lelkiismeretét, akik a gyaşzos

napot felejteti és feledtetni akarták és akarják. Ébressze fel azok lelkiismeretét, akik hazugsággal és nemzetellenes propagandával befolyásoltak sokakat 2004. december 5-én a népszavazáskor.

Isten áldása legyen azokon, akik a Kárpát-medencében élő népek: románok, délszlávok, németek, szlovákok, ukránok, romák, magyarok megbékéléséért, testvériségéért tesznek meg mindent.

[Aradi András Péter lelkész beszéde elhangzott az Andrássy út-Jókai utca keresztteződésénél elhelyezett Trianoni emlékmű avatásán 2008. június 4-én]

Jubiláló konfirmandusok

Konfirmandus találkozót szervezünk a 60 és 50 évvel ezelötti konfirmáltak számára. Szeretettel kérjük a gyülekezetünkben 1949-ben és 1959-ben konfirmált testvéreinket, jelentkezzenek a Luther utcai Lelkészi Hivatalban munkanapokon 8 és 16 óra között személyesen, vagy telefonon a 66/322-162 telefonszámon.

Előző, pünkösdi lapszámunkban megjelent keresztretjvény helyes megfejtői: Kraszkó Erzsébet a Szegfű utcából és Lipták-Lukácsik Anett a Pásztor utcából. Részükre egy-egy jövő évi falinaptárt postáztunk.

Nyugalomba vonultak

Az alábbiakban dr. Szeberényi Andor felügyelő szavait közöljük, melyekkel a két nyugalomba vonuló lelkész szolgálatát – a gyülekezet nevében - megköszönte.

Tisztelendő Kutyej Pál Albert lelkész Úr! Kedves Pali!

A Békéscsabai Egyházközség nevében 35 év szolgálatát, a magam nevében pedig mintegy 15 év közös munkáját igyekszem most megköszönni.

Azzal kezdem ami a legfontosabb, hogy jó volt Veled együtt dolgozni. Az elmúlt 15 évben sok jelentős esemény történt Békéscsabán, az Evangélikus Egyházközségben, és az igazgatásod alatt álló Szeretetotthonban. És bár mindenütt általában csapatmunka folyik, nem lényegtelen az egyéni teljesítmény sem, amit a Te esetében minden szintéren kiemelkedőnek lehet minősíteni.

Én közelebbről az Egyházközségben és a Szeretetotthonban végzett munkádat láttam, de érzékeltem az Egyházközségben városi önkormányzati képviselőként végzett munkád eredményeit is.

Nagyon könnyű megindokolni, hogy miért volt jó Veled a közös munka; nevezetesen azért, mert soha nem azt nézted egy feladat megoldása előtt, hogy miért nem lehet és hogyan nem lehet, hanem arra kerested és találtad meg nagyon gyorsan a választ, hogy hogyan lehet valamit megoldani, s amit lehetett, azt Te megoldottad egyedül, vagy csapatban, anélkül, hogy sokat beszéltél volna róla.

Hosszasan lehetne sorolni az eredményeket, melyeket egyházközségben, Szeretetotthonban elértél, de erre most nincs idő. Bízom abban, hogy megjegyezzük, leírjuk, s írás nélkül sem felejtjük el az Általad szervezett alkalmakat, kitűnő hangulatú együttléteket, a Szeretetotthon számára nyert pályázatokat, az ezek segítségével végzett fejlesztéseket, bővítéseket, korszerűsítéseket. Meg kell jegyeznünk az utókor számára, hogy azért tölthetik sokan öreg napjaikat most szép környezetben, nyugodt és jó körülmények között, mert Te igazgatói posztodon, a helyzet magaslatán álltál, s mindég tetted, amit a vezetésed alatt álló intézmény érdekei kívántak.

Tudom, hogy korlátozott az időm, de nem hagyhatom ki azt a nagy jelentőségű munkát amit a szlovák magyar kapcsolatok érdekében, nagyon szimpatikus mértéktartással, de nagyon hatékonyan végeztél. A Te munkád eredménye is benne van abban, hogy a Békéscsabai Egyházközség soha nem követte le az államok közötti nagy politika negatív hatásait, s a békéscsabai szlovákok akkor is anyanyelvükön hallgathatták és hallgathatják Isten ígését, amikor ez a szlovákiai magyaroknak nem mindenütt, sőt nagyon kevés helyen adatik meg.

Mi tudjuk, hogy az evangélikus egyház tevékenységének is köszönhető, hogy Békéscsabán több száz éve élnek és dolgoznak békességben, szeretetben magyarok és szlovákok és csak reménykedünk benne, hogy ezt a mi kis békességünket egyszer a nagy politika is leköveti.

Utoljára, de nem utolsó sorban mondok köszönetet feleségednek, Erzsikének, aki a Te produktív tevékenységedhez a nyugodt családi hátteret biztosította. Melletted állt és mindenben segített, mint ahogy a család minden tagja – unokától a nagypapáig – vonzó példáját mutatja a családi összefogásnak.

Az Egyházközség nevében kérem Isten áldását nyugdíjas éveidre, és kérem, hogy szakértelemmel, tapasztalataiddal még sokáig segítsd a Szeretetotthon és az Egyházközség tevékenységét.

/Elhangzott Békéscsabán 2008. október 4-én/

Tisztelendő Aradi András Péter lelkész Úr!

Elérkezett Gyülekezetünk életében egy olyan időpont, amely egy jelentős időszak, aktív békéscsabai parókus lelkési pályád lezárásának időpontja.

Való igaz, hogy nem távozol Békéscsabáról, s így nem kell elköszönni, de megköszönni azt lehet, sőt kell egy ilyen időszak végén.

A Békéscsabai Evangélikus Egyházközség a Te 22 éves szolgálatod alatt sokat kapott Tőled és az én tisztem, hogy a Gyülekezet nevében most megköszönjem mindazt, amit Békéscsabának és a békéscsabai evangélikusoknak adtál.

Legelőször azt köszönöm, hogy a papi hivatást választottad a kommunista diktatúra idején és azt is, hogy nem hajoltál és nem hajlottál meg szolgálatod alatt sem a hatalom előtt.

Köszönöm, hogy jó volt templomba jönni amikor prédikáltál. Lehetett érteni a szó egyenes és átvitt értelmében is Isten általad hirdetett és értelmezett ígését.

Köszönöm, hogy az oktatás és a Magyarországi Evangélikus Egyház ügyét is szolgáltad, amikor a Békéscsabai Evangélikus Gimnázium újraindításáért dolgoztál.

Itt és most kell köszönetet mondani Feleségednek, Marikának is aki ezért az ügyért az első vonalban harcolt, s amit ma már kevesen tudnak, hogy azok nélkül a legelső, legnehezebb lépések nélkül ma nem működhetne ilyen sikeresen ez az intézmény.

Neki most a köszönetek sorában elsősorban azért jár köszönet, mert melletted állt és segített, ha kellett - hasznosan és jó szándékkal – fékezett is munkálkodásodban.

Személyes köszönetet is mondok, hiszen Te voltál az igazgatólelkész, amikor engem felügyelőnek választottak, s elnöktársamként sok segítséget adtál. Ha nem is értettünk mindég és mindenben egyet, testvéri szeretettel, egymás véleményét tiszteletben tartva tudtunk az Egyházközség érdekében együtt munkálkodni.

A Gyülekezet nevében is kívánok Neked békés, boldog nyugdíjas éveket és kívánom, hogy szép orgánomod még sokszor töltsd be a békéscsabai templomok tereit.

A Gyülekezet nevében és a Te nevedben is megköszönöm az egyházkerület elnökségének, Gáncs Péter püspök úrnak és Radosné Lengyel Anna felügyelőnek, hogy szerény ünnepségünket megtisztelték.

Isten áldását kérem életedre és kérem nézd el nekem, hogy az Egyházközség – megegyezésünk ellenére – egy ajándékkal is emlékeztetéssé kívánta tenni a mai napot.

/Elhangzott Békéscsabán 2008. augusztus 31-én/

Nyitott házba várunk mindenkit – nyitott szívvel

A Nyitott Ház annyi, amennyit a neve is jelent: egy nyitott ház. Egy hely, színtér, amit meg lehet tölteni tartalommal, élettel. 2008. szeptemberében nyitottuk ki hetente két délután (hétfőn és csütörtökön) a Békéscsabai KIE házát, ami a Kinizsi utca 11. alatt, hátul az udvarban található.

Mit lehet itt csinálni? Pingpongozni, gitározni, internetezni, társasjátékozni, beszélgetni, vagy akár házi feladatot írni - vagyis mindazt amit a hely kínál. Közben egy teát is el lehet fogyasztani – így hidegben ez kellemes. Egy „fel-nőtt” munkatárs és egy „kortárs” van jelen, ők több napos képzésen készültek és készülnek fel a lehetséges feladatok ellátására.

Nincsenek programok, amiken részt kellene venni, a betartandó szabályok mindössze a többiek figyelembevételét szolgálják. Mindenki, minden csoport jól érezheti itt magát.

Nem példa nélküli szolgáltatás ez, októberben a munkatársak közül néhányan megnézhetjük a cseh illetve német hasonló jellegű „intézmények” egy reprezentatív mintáját. Az összesen hét megtekintett hasonló, szintén a KIE kereteiben működő szolgáltatás elég változatos képet jelenített meg. A kifejezetten szociális munkától az önkénteseken alapuló klubszerű foglalkozásokig mindenféle előfordult. A he-

lyiségek, munkatársak és a vendégek is mindenhol máshogy alakultak, ezzel együtt mindenhol lehetett valamit tanulni. Az a pár nap lényegében egy „információ-bomba” volt, de lassan letisztult és használhatóvá válik – talán az útról tartott beszámolók is segítettek ebben.

A tanulmányúton szerzett tapasztalatokat próbáljuk „beforgatni” saját szolgáltatásunkba is, azzal együtt, hogy itt is meghatározottak a tárgyi és személyi lehetőségek. A szerzett ismeretek, élmények fejlesztették a munkatársakat, ami az egész szolgáltatás javára is válik és elsősorban a hely hangulatában nyilvánul meg.

Szikora István

Hidak épültek lélektől lélekgig

– Számos műalkotás ábrázolja Jézust, azonban ezek emberi elképzelések, a Biblia sem írja le pontosan, milyen volt. Talán azért, mert nem az a fontos, hogyan néz ki, hanem az üzenet, amelyet közvetít. Húszéves az Irodalmi Kávéház, fellépőink, kiállítóink között nem voltak szupersztárok, de voltak olyanok, akik segítettek másokhoz is eljuttatni az üzenetet – mondta Szikora István, a Békéscsabai Keresztény Ifjúsági Egyesület (BKIE) elnöke december hatodikán az Evangélikus Egyház Luther utcai gyülekezeti termében, a jubileumi kávéház megnyitóján.

A különleges alkalmon teljesen megtelt a nagyterem, régi és új arcok, fiatalok és idősek jöttek el, hogy együtt emlékezzenek, élményekkel töltődve térjenek haza. Szikora István köszönetet mondott a BKIE elmúlt húsz éve két meghatározó személyiségének, Bakay Péternek és Szeverényi Mihálynak, majd következett egy tizenöt perces film az elmúlt évekről. Mint azt Szeverényi Mihály elmondta, 1988-ban hívott létre egy alkotókört, ahol felmerült, hogy a társművészetek bevonásával ki kellene nyitni az egyház kapuit a nem keresztény emberek előtt is. Az ötletből egy olyan kulturális rendezvény született, ahol az irodalom, a zene és a képzőművészet egyaránt helyet kapott, így indult el útján az Irodalmi Kávéház. Az előadók között – a Kocsor Attila által vágott filmben – feltűnt többek közt Banner Zoltán, a Békés Banda, Farkas László, Timkó Sára, Szeverényi

Barnabás, Sutyinszki Beáta, Karácsonyi Attila, Dorotkin Katalin, Bakay Péter és az egyesület számos tagja.

Az emlékek után újabb élményekkel gazdagodhattunk, *Akinek van füle, hallja mit mond a lélek* címmel Nyugatos költők verseiből adtak elő összeállítást a Csabai Színistúdió növendékei, majd könnyűzenei klasszikusok következtek Hajtman Ildikó és Szák Kocsis Péter szívhez szóló, az elmúlt évtizedeket is idéző előadásában. A képzőművészetet ezúttal Berki Zita és Krajcsovszki Tamás képviselte, az előtérben az ő képeiből nyílt kiállítás. A szünetben hatalmas torta, sütemények, tea és kávé várta a vendégeket, és természetesen nem maradt el a kvaterkázás sem, kisebb-nagyobb csoportok beszélgettek mindenütt. A kávéházban ezután *Élet a Bibliában – Biblia az életben* címmel Szeverényi János evangélikus missziós lelkész mondta el gondolatait, és közös ének-lés következett Bakay Péter vezetésével.

Lehetne hosszasan méltatni az emlékezetes műsorszámokat, az előadók lelkesedését, vagy az emelkedett közös éneklést. Az Irodalmi Kávéházban mindezek fontos szerepet töltenek be, de a leglényegesebb mégis talán az, amit Szeverényi Mihály így fogalmazott meg: „hidakat építeni lélektől lélekgig, embertől emberig, és néhány órát úgy eltölteni, hogy felfedezzük másokban és magunkban az értéket”. December hatodikán ez maradéktalanul sikerült.

Mikóczy Erika

HÍREK A BÉKÉSCSABAI EVANGÉLIKUS GIMNÁZIUMBÓL

**A KREATÍV ÖTLET, A HUMÁN SZELLEM,
A TRADÍCIÓ ÉS A FRISS SZEMLELET EGÉSZSÉGES
HARMÓNIAJA VIRÁGZIK EBBEN AZ ISKOLÁBAN**

Igen tisztelt ünneplő Közönség!

Nagy öröm és megtiszteltetés számomra, hogy Kolarovszki igazgató úr meghívott erre az ünnepre, Békéscsabára.

Miért örülök ennek a lehetőségnek? Azért, mert szerintem rendkívül fontos az a küldetés, melyet az iskola fölvalal, és az a szerep, melyet betölt. Mi ez?

Nézzünk körül a világban, társadalmunkban, a médiában! Mi a szokás, a divat, az ideál? A kommersz, a tucát, a bővli, a bulvár, a mű, a pót, az olcsó.

Ebben a társadalmi milióban mutatkozik meg valójában a tíz esztendeje kicsirázott, és azóta sikeresen szárba szökkenett művészeti képzés valódi értelme és értéke Békéscsabán.

Igazgató úr adott nekem egy cd-t, mely az iskola növendékeinek alkotásait tartalmazza, minden szak alkotásaiból mutatva műveket. A képek láttán olyan gazdag, izgalmas világ látványa bontakozott ki előttem, hogy azonnal meggyőződtem: itt nem a kommersz a divat, hanem az érték, nem a tucát a mérték, hanem az egyéni, nem a bulvár, hanem a nívós, nem a mű, hanem a művészi, nem a pót, hanem a valódi, nem az olcsó, hanem a kincs az, ami itt érték: a tehetség és a szakmai tudás.

A kreatív ötlet, a humán szellem, a tradíció és a friss szemlélet egészséges harmóniája virágzik ebben az iskolában, biztosan és bátran hirdetve az alkotás örömét, a szépet teremtés diadalát, kikacagva a külvilág elsívárosodását, örömet szerezve mindazoknak, akik ezekben a műalkotásokban gyönyörködnek.

Nagyrabecsülésem azoké a pedagógusoké, akik megálmodták és elindították a művészeti szakképzést ebben az iskolában, azoké, akik tovább folytatják ezt az értékteremtő tevékenységet, és azoké a diákoké, akik nem állnak be a sorba, nem a divatszakmák anyagiakat bálványozó bűvöletében élnek, hanem szorgalmasan megtanulják választott szakmájuk fortélyait, hogy tehetségüket kibontakoztatva létrehozzanak valami újat és szépet.

Kívánom Önöknek, hogy legyenek sikeresek tevékenységükben, maradjanak meg a választott úton, alkossanak Isten és ember dicsőségére.

Erős vár a mi Istenünk!

(Kákay István, az Országos Egyházi Iroda igazgatójának a művészeti szakközépiskola jubileumi tárlatának megnyitóján elmondott beszéde)

Brózik-terem lett a gimnázium tornaterme

A november 14-i ünnepség keretében került sor – az öregdiákok kezdeményezésére – a Brózik-terem és emléktábla felavatására. Az egykori testnevelő tanárra Hursán László emlékezett nagy szeretettel. Visszaemlékezésében kiemelte, hogy Brózik János nagyon sokat tett azért, hogy diákjai sport- és mozgást szerető fiatalokká váljanak. Az emléktáblát Nagy Zoltán jaminei lelkész szentelte fel.

Domokos Barbara, a Békéscsabai Evangélikus Gimnázium 12.C osztályos tanulója az Egy József emlékére kiírt pályázaton első helyezést ért el, melynek jutalma egy egyhetes badacsonytomaji alkotótábor volt. Ebben a táborban készült ez a színes madár, melyet egy másik díjazottal közösen alkotott.

Luther-szobor koszorúzása

Gimnáziumunkban hagyomány, hogy Márton napon, november 11-én megkoszorúzzuk az iskolánk épülete előtt lévő Luther-szobrot.

Úgy érzem, különleges lesz ez a karácsony

Amikor az adventi koszorún már a negyedik gyertyát is meggyújtották, akkor Isten elküldte egyik angyalát, hogy nézzen szét a Földön, hogyan készülnek az emberek az ünnepre. A kis angyal nagy örömmel, és várakozással indult útjának. Odahaza, a Mennyben nagyon szép szokott lenni a karácsony. Olyankor minden még fényesebb, és még fehérebb. Az angyalok felveszik ünneplő ruhájukat, az angyali kar új éneket tanul, és mindenki készül a nagy ünnepre. Mert nem akárciknek a születésnapja lesz, hanem Jézusnak, Isten egyszülött Fiának. És hatalmas megtiszteltetés az angyaloknak, hogy együtt ünnepelhetnek vele.

Az elküldött angyal tudta, hogy a Földön másként ünnepelnek az emberek. Igaz, ők is kidíszítik a házukat, felveszik ünneplő ruhájukat, és új, karácsonyi énekeket tanulnak. De valami mégis egészen más. Ugyanis az emberek nem az ünneplenek, Jézusnak adnak ajándékot, hanem egymásnak. Jó, tudja, hogy ez azért van, mert Isten úgy szeretette a világot, hogy egyszülött Fiát adta értük, adta nekik ajándékba. És erre emlékezve ajándékozzák meg szeretteiket minden évben az emberek. De akkor is furcsa neki.

Amikor a Földre ért, megállt egy háznál, és betekintett az ablakon. Odabent egy családot látott. Nagy sürgés-forgás, készülődés. Az anyuka a konyhában süti a süteményeket, a gyerekek az apukának segítenek a fa díszítésében. Minden szép és idilli. Az ajándékok már becsomagolva várják, hogy a szalagokat letépvé, s a csomagoló papírt szétszaggatva örömteli pillanatokot szerezzenek kis gazdáiknak.

Az angyal gondolt egyet és becsengetett. Az anyuka ajtót nyitott, és bár nem ismerete az érkezőt, mégis szívélyesen fogadta.

Frissen sült bejglivel és meleg teával kínálta, s eközben megkérdezte tőle, hogy mi járatban van. És az angyal így szólt:

– Az ablakon át láttam a lelkes készülődést, és arra lennék kíváncsi, hogy mit ünnepelnek?

– Maga nem tudja? Hisz ma Karácsony van! – zengte egyszerre a család összes tagja.

– És kit ünnepelnek ilyenkor? – kérdezte az angyal.

– Kit? Inkább mit. – válaszolt az apuka. – Ez a szeretet ünnepe.

– És ilyenkor sok ajándék kerül a karácsonyfa alá. – örvendezett az egyik gyerek.

– Milyen furcsa – Mondta elgondolkodva és kissé csalódottan az angyal. – Ahonnan én jöttem, ott ilyenkor egy fontos személy születésnapját ünnepeljük. Mindenki arra készül, hogy őt ajándékozza meg. Énekeket, verseket és különböző szívből jövő ajándéko-

kat adunk neki. Ilyenkor mindig olyan nagy nyugalom van közöttünk. Örömteli béke.

– Béke? – kérdezte az anyuka. – Nálunk aztán mindenről szól ez a nap, csak a békéről és a nyugalomról nem. Hiszen egy hete csak rohanásból áll az életem. Ajándékokat kell venni, sütit sütni és készülni a vendégek érkezésére. Még mindig nem végeztem teljesen. Hiszen a krémet még meg kell csinálni a süteménybe. De ki az, akinek most a születésnapja van? Mintha említettél volna valakit.

– Igen, ő Jézus. Nálunk ezen a napon minden Róla szól. Ezért csodálkozom azon, hogy ti nem is tudtok erről.

– Valami rémlik. – mondta az anyuka. – Nagymama szokott mesélni róla. De ez csak egy mese nem?

– Nem. – válaszolt az angyal. – Jézus egy élő személy. Ott ül ma is Isten mellett és figyel, hogy ti hogyan készültök karácsonyra.

– De ha fönt van a Mennyben, hogyan tudnánk Őt ünnepelni?

– Mi sem egyszerűbb. – Mosolygott az angyal. – Hiszen a templomban mindig találkozhatok vele. Gyertek, megmutatom.

– De hát a krém még nincs kész! – aggodalmaskodott az anyuka.

– Az ráér. Próbáld meg inkább a lényegét meglátni. Mit ér a finom sütemény, ha nincs meg a családban a béke, amire vágytok?

– Na anyu! Légyszi menjünk el! – kérlelték a gyerekek az édesanyjukat.

– Hát baj nem lehet belőle. – mondta engedékenyen az anyuka. – Úgy érzem, hogy különleges lesz ez a karácsony.

(Írták: Lipták Kata, Laszli Bea és Csizmadia Nóra)

A kegyelem gyakorlását hirdette a finn püspök

„EGYEK VAGYUNK HITÜNKBEN, NYELVÜNKBEN, ÖRÖMEINKBEN ÉS GONDJAINKBAN”

– Vigasztaljunk, elfogadjunk, irgalmasak legyünk. Átöleljük az életüket megújítani vágyókat. Ezek a keresztény ember feladatai ma. Más üzenetünk nem lehet – mondta a Békéscsabai Nagytemplomban június 15-én Voitto Huotari, Békéscsaba finn testvérvárosának, Mikkelinek a püspöke.

A püspök úr a finnugor országok lelkészeinek konferenciája kapcsán érkezett hazánkba, és két évtized múltán prédikált újra ugyanarról a szószeréről Békéscsabán. Igehirdetésének alapja a házasságtörésen ért asszony példázata volt (János evangéliuma 8,1-11). Az irgalmasságról beszélt, amely meglátása szerint Jézus Krisztus nyomán a ma élő keresztények legfontosabb feladata.

– Tudunk-e irgalmasságot gyakorolni azok iránt, akik nem érik el az ideált? Ez a gyülekezetben is kérdés. A megbocsátás és kegyelem életet újító erők. Ezért az Egyház legfontosabb feladata ennek hirdetése. Ha ezt nem vesszük figyelembe, a kereszténység lehangolóvá válik. Jézus éppen azokat vette magához közel leginkább, akik elbuktak életükben, bűnösnek érezték magukat. A kegyelem jó hírére van szükség mostanában. (...) Az életet nem tehetjük folyamatos vezekléssé. Legyen a szívünkben béke, öröm és szabadság. Ilyenkor Isten hatóságába kerülünk. Bátorítsuk egymást az irgalmasság gyakorlására! – mondta a finn püspök Békéscsabán.

Szegfű Katalin

Hírek, események a gyülekezet életéből

Konfirmáció

Április utolsó vasárnapján a Kistemplomban és az Erzsébethelyi templomban konfirmációi istentiszteletet tartottunk. 39 fiatal tett vallást hitéről és lett tagja az úrvacsorával élők közösségének.

Lelkészválasztás Jaminában

Május 18-án, lelkészválasztó közgyűlést tartottunk Erzsébethelyi templomunkban. A közgyűlési tagok egyhangúlag választották meg a Békéscsaba-Erzsébethelyi gyülekezeti lelkészi állásra Nagy Zoltán evangélikus lelkészt.

Nyári táborok

Június végén, július elején ismét megtartottuk a már hagyományosnak nevezhető nyári gyermek-, és ifjúsági táborainkat. A Kutyejné Ablonczy Katalin által vezetett táborokban a gyermekek és az ifisek miközben kipihenték a tanév fáradalmait, erősödhettek a hitben és a közösség megélésében.

I. Csaba Napok

Július 6-án, a „Csaba Napok” rendezvénysorozat keretében ökumenikus istentiszteletet tartottunk a Nagytemplomban.

Nagytakarítás a Nagytemplomban

Augusztus 21-én reggel 8 órától mintegy 25 testvérünk gyülekezett össze a Nagytemplomban, hogy segítsen annak takarításában. Ennek az eseménynek azért van hírértéke, mert igazolja, hogy napjainkban is lehet eredményes közösségi, társadalmi munkát meghirdetni.

Hálaadó istentisztelet

Augusztus 31-én, a 10 órakor kezdődő magyar istentisztelet keretében adtunk hálát Istennek, nyugdíjba vonuló lelkészünk – Aradi András Péter – 44 éves lelkészi, ebből 22 éves békéscsabai szolgálatáért. A nyugdíjba vonuló lelkészt köszöntötte Gáncs Péter püspök, és dr. Szeberényi Andor gyülekezeti felügyelő.

Évadkezdés Telekgerendáson

Gáncs Péter püspök újabb egy évre megbízta a telekgerendási missziói lelkészi szolgálattal Liptákné Gajdács Mária lelkésznőt.

Szeretetvendégség teológusainknak

Szeptember 1-jén, az új tanév első napján szeretetvendégséget tartottunk a Luther u. 1. szám alatti presbiteri terem-

ben. Ezen az alkalmon gyülekezetünk 11 teológiai hallgatója közül nyolcan szolgáltak. A szeretetvendégségen mutatkozott be Nagy Zoltán jaminai lelkész és felesége Dorn Réka lelkésznő.

Német vendégek

Szeptember 7-én Heinz Haag esperes vezetésével a muggendorfi gyülekezet tagjai; október 12-én pedig Jörg Stammnitz diakónus vezetésével a wittenbergi városi templom gyülekezetének konfirmandusai vettek részt nagytemplomi istentiszteleteinken.

Szlovák aratási hálaadás

Szeptember 14-én Dél-Alföldi szlovákok találkozója alkalmából aratási hálaadó istentisztelet volt a Nagytemplomban nyugdíjas lelkészeink szolgálatával.

Béke világnapja

Az ENSZ főtítkárának kezdeményezésére, szeptember 21-én világszerte megemlékeztek a béke világnapjáról. Városunkban a Csaba Centerben, a déli harangszót követően a történelmi egyházak lelkészei könyörögtek a világ békességéért.

Hálaadó istentisztelet Jaminában

Október 4-én, szombaton, istentisztelet keretében adtunk hálát Istennek, nyugdíjba vonuló lelkészünk - Kutyej Pál Albert - 44 éves lelkészi, ebből 35 éves békéscsabai szolgálatáért. A nyugdíjba vonuló lelkészt köszöntötte Gáncs Péter püspök, Radosné Lengyel Anna egyházkerületi felügyelő, dr. Szeberényi Andor gyülekezeti felügyelő, Köles István alpolgármester, Ján Süli szlovák főkonzul. Megható jelenete volt az ünnepségnek, amikor Mitykó Mátyás és Nadabán Péterné átadták nyugdíjba vonuló lelkészüknek a jaminaiak ajándékát.

Csendesnap

Október második szombatján, a Bibliaszövetség Békési Körzetének csendesnapjára gyűltünk össze a Luther utcai presbiteri teremben. A nap témája: a megújulás és újrakezdés lehetősége a hívő ember életében, az őszövetségi Nehémiás életplédáján keresztül.

Október 23.

Az 1956-os forradalom emlékünnepén délelőtt 10 órától ökumenikus szertartás keretében emlékeztünk meg a szabadságharc Felsővégi temetőnkben nyugvó már-

tírjairól: Zsíros Mihályról, Mányi Erzsébetről és Farkas Mihályról.

Bibliavasárnap

Október utolsó vasárnapján gyülekezeti levéltárunk bibliaritkaságainak kiállításával, a hősök emléktáblája, a gimnázium előtti Luther szobor, valamint Szeberényi emlékoszlop megkoszorúzásával emlékeztünk a közelgő reformáció ünnepére.

Reformáció ünnepe

Luther 95 tételének ünnepén, a Deák utcai református templomban tartottunk protestáns istentiszteletet. Egyházközségünk részéről igehirdetéssel Nagy Zoltán, reformációi előadással Németh Mihály lelkészek szolgáltak.

Lelkésziktatás Jaminában

November 15-én, délután 2 órától ünnepi istentisztelet keretében iktatták be gyülekezetünk Békéscsaba-Erzsébethelyi lelkészi állásába Nagy Zoltán lelkészt. A beiktatás szolgálatát Kondor Péter esperes végezte. Az újonnan beiktatott lelkészre 30 szolgatársa kérte Isten áldását.

Lelkészek átlagéletkora

Aradi András Péter és Kutyej Pál Albert nyugdíjba vonulásával a békéscsabai gyülekezet aktív parókus lelkészeinek átlagéletkora 40 év alá csökkent. Kondor Péter (40), Kutyej Pál Gábor (39), Németh Mihály (37), Nagy Zoltán (33), életkorának átlaga 37 év.

40 éves a mezőmegyeri templom

November 18-án, kedden délelőtt a zsúfolásig megtelt templomban adtunk hálát Istennek azért, hogy 1968-ban elődeink házat építhettek Istennek Mezőmgyeren. Az istentiszteleten Gáncs Péter püspök és a gyülekezet négy parókus lelkésze szolgált. Köszöntést mondott Radosné Lengyel Anna kerületi felügyelő és Hricsovinyi Tamás mezőmegyeri önkormányzati képviselő.

Örök élet vasárnapja

November 23-án, délelőtt a kistemplomi és a jaminai istentiszteletünkön, gyülekezetünk életében immár másodsor, mécses gyűjtással és nevük felolvasásával emlékeztünk meg az elmúlt egyházi esztendőben elhunyt 118 belvárosi és 40 jaminai testvérünkéről.

Istentiszteletek, bibliaórák

ISTENTISZTELETEK A SZÓRVÁNYOKBAN

Mezőmgyeren az evangélikus imaházban július és augusztus hónapok kivételével minden hónap első és harmadik vasárnapján, Nagypénteken; Húsvét, Pünkösd, Karácsony első napján délelőtt ½ 9-kor, Óév este délutánján 2 órákor.

Újkígyóson az evangélikus templomban minden hónap első és harmadik vasárnapján, Nagypénteken; Húsvét, Pünkösd, Karácsony első napján délelőtt 10 órákor – július, augusztusban délután 3 órákor, Óév este délutánján 2 órákor.

Kétsopronyban az Általános Iskolában július és augusztus hónapok kivételével minden hónap második vasárnapján, Húsvét, Pünkösd, Karácsony első napján délelőtt 10 órákor.

Telekgerendáson az evangélikus templomban minden vasárnap, Húsvét, Pünkösd, Karácsony első napján, Újév napján délelőtt 10 órákor, Szenteste és Óév este 17 órákor.

Szabadkígyóson a római katolikus templomban július és augusztus hónapok kivételével minden hónap első vasárnapján, Húsvét, Pünkösd, Karácsony első napján délután 2 órákor.

Csabaszabadiban, a volt Általános Iskola épületében július és augusztus hónapok kivételével minden hónap második vasárnapján délután 2 órákor.

Fényesen az evangélikus temetőkápolnában július és augusztus hónapok kivételével minden hónap harmadik vasárnapján, Húsvét, Pünkösd, Karácsony első napján délután 2 órákor.

BIBLIAÓRÁK

Békéscsabán az Evangélikus Szeretothonban minden csütörtökön délelőtt 1/2 9 órákor.

Békéscsabán a Fília Szeretothonban július és augusztus hónapok kivételével, általában a hónapok első szombatján délután 2 órákor.

Békéscsabán az Életfa Nyugdíjsházban július és augusztus hónapok kivételével, általában a hónapok első szombatján délután ½ 4-kor.

IFJÚSÁGI ALKALMAK

Békéscsabán, a Luther utcai gyülekezeti központban szombatoként 15 órától az általános iskolásokat, 16 órától a gimnazistákat várjuk „Ifi”-re. Szombatoként 16 órától pedig Fiatal Felnőtt Ifit tartunk a KIE Kinizsi utcai központjában.

VÁROSI ISTENTISZTELETEK, BIBLIAÓRÁK

Istentisztelet Békéscsabán a belvárosi és jaminai templomainkban vasárnapoként 8:45-től szlovák, 10 órától magyar nyelven. Ünnepeken és a hónapok első vasárnapján úrvacsorás istentisztelet.

A Luther u. 1. szám alatti gyülekezeti teremben hétfő reggelenként 8 órától szlovák nyelvű könyörgést tartunk. Ugyanitt hétfő esténként 1/2 5-től imaórát, 5 órától Bibliaórát tartunk. A Bibliaórák témája 2008-2009-ben: Jakab apostol levele.

A Luther utcai kisteremben kedd-csütörtök-szombat-vasárnap esténként 5 órákor kezdődik az esti magyar nyelvű istentisztelet. A jaminai gyülekezeti teremben kedd délutánoként 4 órától tartunk esti istentiszteletet.

Küzdelemmel teli év volt

Gáncs Péter a Déli Egyházkerület püspöke szeptemberben újabb egy évre meghosszabbította Liptákné Gajdács Mária missziós lelkészi megbízatását a telekgerendási hívek pasztorálására. Egy sajnálatos baleset miatt a munkát lényegében újra kellett kezdeni.

Liptákné Gajdács Mária lapunknak elmondta, hogy az elmúlt egy év legjelentősebb változása az volt, hogy hetente zajlottak istentiszteletek Telekgerendáson. Nőtt a templomba járók száma, sok új arc jelent meg az alkalmakon. A gyerekekkel való rendszeres foglalkozás is kedvező fogadtatásra talált. Ezt a munkát az akasztotta meg kissé, hogy a településen csak egy igen kis létszámú iskola maradt az új tanévre, a legtöbb gyermeket a szülők más településre hordják iskolába, így közülük azokkal, akikkel korábban megkezdte a lelkész a foglalkozást, csak a hétvégi alkalmakon találkozik. Az is rontotta a telekgerendási munka hatékonyságát, hogy a nyáron eltörte a lábát, ez három hónapos kiesést eredményezett.

– Ami viszont változatlan, az a gondnokom, Aradszki Jánosné lelkesedése, ő csodálatos, komoly mértékben segíti a munkát - nyilatkozta Liptákné Gajdács Mária lelkész.

Kórházlelkészi munkájára rátérve elmondta, hogy az egyes osztályok állandó költöztetései miatt nem a megszokott rendben tarthatta istentiszteleteit és látogatásait, az átmeneti állapot sok rugalmasságot igényelt, nem csak tőle, hanem a betegektől is.

Arról, hogy mi volt az elmúlóban lévő év legjobb történése, a lelkész beszámolt róla, hogy megszületett első unokája.

Ajánlja adója 1 százalékát!

Szolgálatunkhoz, közérdekű feladatvállalásunkhoz szívesen fogadjuk támogatóink 1%-os felajánlását.

Magyarországi Evangélikus Egyház 0035

Adója másik 1%-ával támogassa a Békéscsabai Evangélikus Gimnázium oktató, nevelő munkáját.

A kedvezményezett adószáma és neve:

18370085-1-04

A Békéscsabai Evangélikus Gimnáziumért Alapítvány

A Békéscsabai Evangélikus Egyházközség honlapjának címe:

<http://bekescsaba.lutheran.hu>

Csabai Erős Vár – Békéscsabai Evangélikusok Lapja
Megjelenik évente kétszer

Kiadja: Békéscsabai Evangélikus Egyházközség

Szerkesztette: Szegfű Katalin

Tördelés: PowerDesign

Nyomtatásért felelős: Zahorán György